

شمالي ټلواله او کرزی دافغانستان څخه څه شي جوړوي؟؟

د څه مودی راهیسي په افغانستان کي د ولسمشر کرزی او د هغه د ملاتړو ډلو مشرانو شمالي ټلواله، وحدت گوند، دوستم او ځینو نورو لخواه پر افغان مظلوم ملت او جنگ ځپلي بیچاره اولس باندی ډول ډول بی حرمتي، بی تفاوتی، بی پروایی او بی شرمانه ناندري روانی او سرته رسیږی. دغه ډلي چي په ټولو گټو کي سره شریکي دي او د خپل ځان او ملگرو لپاره هرڅه غواړي. د دوی ملاتړی د دولت په دنده کي د مافیا هغه بدنامي کړي دی چي د تیری دریش کلنی جگړي په درشل کي په بد نامیو کي را بنکيل دی. دوی د کابل او نورو ولایتونو بنایسته بنارونه وچار کړه او زرگونو بیگناه انسانان یی ترخاورو لاندی کړل. نن دوی د افغانستان ملی حاکمیت، آزادی، استقلال، ځمکنی حاکمیت او د قانون د تطبیقولو لړی ته سترگو اېښونه او خنډونه منځ ته راوړیدی.

دغه ډله چه ټول شمیر یی تر سلو زیات نه دی د گرده (۳۰) دیرش میلیونه افغانستان اولس یی د یوه کوچني قفس په پنجره کي داسي بندی کړیدی، چه د خلاصون او وتلو لاره یی ستونځمنه ښکاري. دوی د حکومت امنیتي، دفاعي، پارلمان، قضایی قوی او محلي ارگانونو ټولي چاری او اختیارات په خپله قبضه کي نیولی دی. په دولتي چارو کي د کوچني مدیریت نه نیولی بیا د والي، رئیس، وزیر، سفیر او مشاورینو سلاکارانو د انتخاب او ټاکلو ټول صلاحیتونه یی ځانته خپل کړيدي. برسیره پردي دوی د قاچاق، اخلاقی فساد، غلا، غصب، انسان وژنو، ترور او نورو کرغیرونو جنایتونو کي دومره ډوب او غرق دي چي د انسانی کرامت، انسانی عاطفي، اسلامیت، وطن پالنې او د وروری او دوستي ټول هغه ښکلي احساسات او ښیگني یی تر پښو لاندی کړيدي کوم چي مور افغانان ټوله هغه د خپل افغانی غیرت، ملی ناموس، ننگ، لوړ غرور، فخر، لوړ همت، صداقت او ریښتیني وسیلی او بیلگي بولو.

دغه ما فیایی ډله د پښتون، تاجک، هزاره، ازبک د ډیرو لږو اقلیتونو څخه جوړه شویده او ټوله په گډه د خپلو شخصي گټو برسیره د خپلو ډلو د غرو د ناروا او غیر قانونی کړونو څخه ملاتړ کوي. ددی بدنامي ډلي ټول غری زموږ اولس ډیر بڼه پیژني ولي د دوی د ناروا کړونو د مخنیوی لپاره د مخامخ ویلو توان او قدرت نلری. دوی په مدرنو جنگی وسلو باردی او مقابل لوری ته د مرگ یو ستر گواښ دي.

دوی خپله په خپلو کي مشوری کوی چي څوک د کومو لوړو چوکیو لپاره په دنده وگماری. دغه مافیایی ډله په ډیری سپین ستر گي سره خپل نا اهله بی مسلکه همکاران پرته له دینه چي د کاری دندی تجربه، تحصیلي درجه، او د کار اهلیت او لیاقت ولری د واسطو او مشورو له لاری پر لوړو دولتی چوکیو او دندو باندی ټاکي.

محترم ولسمشر کرزی د دغي کرغیږني ډلي ټولی ناروا او غیر قانوني کړونو ته برائت ورکوی او د دوی د هری کوچني سپارښتني وعدی په عملي ډول سره د تکمیل پراوته رسوی.

یوه ژوندی بیلگه یی لږ موده مخکي د افغانستان د امنیتي چارو چارواکي وزیران عبدالرحیم وردگ د ملی دفاع پخوانی وزیر او بسم الله محمدی د کورنیو چارو پخوانی وزیران دی. دوی د اولسی جرگي د غرو لخواه جرگی ته د پوښتنو او ځوابونو لپاره را وبلل سول، تر څو د خپلو دندو د اجرائاتو څخه د جرگی غرو ته مالومات ورکړی. اولسی جرگی د دوی کړني او وړتیاوی ډیر کمزوري وگڼلی او د ولسی جرگی د غرو لخواه په ډیر اکثریت سره د نه باور رایه په اخیستلو سره د خپلو دندو څخه گوښه شول.

ولی په دغه بله ورځ محترم کرزی دوی دواړو ته په دنده کی د ښه کار د وړتیا په هکله د امان الله خان غازی نښان او مډال چي د افغانستان تر ټولو لوړ مډال دی د دوی په ځگرو باندی ومښلول. او دوی دواړه یی د هغه وزارت د سر پرست وزیر په توگه وټاکل. دری هفتي لا تیری نه وی چه ښاغلی بسم الله خان د ملی دفاع د کانديد وزیر په توگه د نورو درو وزیرانو سره د اولسمشر لخواه جرگی ته معرفی سول. اولسی جرگي په ډیری سپین سترگي سره همدغه وزیر چي یوه میاشت مخکي یی له دندی څخه د بی کفایتی له امله گوښه کړی وو، بیرته د نوی دفاع وزیر په توگه قبول کړي. ښاغلی بسم الله چي د حربي پوهنځي او مسلکي پوځی لوړی زده کړی نلری او یواځی په محلی او چیرکي جنگو کي یی برخه اخیستی ده، د څو کالو راهیسي کله لوی درستیز، کله وزیر داخله او اوس بیرته د دفاع وزیر سو. داسی مالومیری چي زموږ دولت ودی چوکی ته بل هیڅوک نلری. او دغه یو بسم الله خان دی چي کله یو وزارت او کله بل وزارت اشغال کړی.

دپاڼو شمیره: له 1 تر 2

د پاکستان پرانده راکتونه د یوه کال په موده کې زموږ پر خاوره او خلکو باندې اوری. د دې راکتونو له امله سلگونه افغانان مړه یا ټپیان سول او په زرگونه کورونه ویجاړ یا خراب سول، چې د مالي تاوانونو اندازه یې زموږ دولت ته و میلیونونو ډالرو ته رسېږي. د دې بریدونو د مخنیوي لپاره دولت آرام ناست دی او د ملګرو ملتونو ادارې ته یو احتجاجیه لیک و نه لیرل سو. عادي خلکو مظاهري وکړی، چیغی یې ووهلي ولی هیچا ورته غوږ ونه نیوی او بریدو نه په خړپ سره را روان دی.

د حکومت په ادارو کې د رشوت او اداري فساد لړۍ دومره چټکه ده چې دا لړۍ تر ولایتونو پوری راورسیده او خنځیری بڼه یې غوره کړیده.

د ځمکو غصب، غلا، مخدره توکي، قاچاق، او د بانکونو چور او چپاول نن یوه عادي خبره ده. رشوت خور، قاتل، قاچاقبر او خاينانو ته چه زور او ډالر ولری جزا نشته، ولی کوچني مامورين او بی واسطی خلک تل د جیل سوریو ته استول کیږي. د کابل بانک د غلا مسئله، د کابل بنار او اطراف د ځمکو غصبگران، د تروریستی حملو او چاودیدونکو توکو عاملین، د بډو او رشوت اخیستلو چارواکي تر اوسه پوری هیچا ونه نیول او د قانون منګولو ته ونه سپارل سول.

په افغانستان کې ټول ملتونه په ځانګړي ډول سره پښتون ملت ډیر ځورول کیږي، کورونه یې ویجاړیږی، خلک یې په سره اور کې کباب سول، د تعلیم او تربیه نه لیری پاته کیږي. د جګړو او ځانمرګیو قربانیږی، د ملی اقتصاد او پرمخ تللي ټیکنالوژی څخه محرومه دي. د دولت په چوکاټ کې د اداري مامورینو په دندو کې نه جذبیږی او د ژوندانه سطح یې تر ټولو ټیټه ده. د داسي ملت لپاره چې د تاریخ په اوږدو کې د نورو ملتونو سره په ګډه د افغانستان د تاریخ جوړونکی دی او خپله پاکه خاوره یې د پردو څخه په میرانه ساتلی ده، ولی نن ډیر د افسوس ځای دی چې دغه افغان ملت د پردو په لمسونه د جګړی په اول سنگر کې د بدبختي او ناوړي جګړی په درشل کې قرار لری. او نور بیا د عیش او حیف په خیالونو کې غرق دی.

پای